

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 2. srpna 2023
Č.j. MSP-139/2020-ODKA-SPZ/5
Počet listů: 2
Přílohy: 1

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Právnícká osoba G. – stížnost pro porušení zákona

Přílohy: tr. spis Okresního soudu v Mostě sp. zn. 1 T 2/2019

Podle § 266 odst. 1 zák. č. 141/1961 Sb., trestního řádu (dále jen „trestní řád“) podávám ve prospěch obviněné právnické osoby G.

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 15. 8. 2019, sp. zn. 1 T 2/2019.

Napadené rozhodnutí

1. Rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 15. 8. 2019, sp. zn. 1 T 2/2019, byla obviněná právnická osoba G., za podmínek § 7 a § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (dále též jen „z. t. o. p. o.“) uznána vinnou přečinem zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea druhá zák. č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, a § 16 odst. 1 z. t. o. p. o. Souběžně s právnickou osobou G., byl předmětným rozsudkem uznán vinným stejným přečinem také obv. F. V.
2. Tohoto trestného činu se podle napadeného rozsudku obvinění měli dopustit tak, že:
„F. V. jako jediný jednatel a společník společnosti G., v účetních obdobích roků 2013, 2014 a 2015 v rozporu s § 135 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, od 1. 1. 2014 v rozporu s § 196 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, § 7 odst. 13, § 7b odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmu v platném znění, a § 100 odst. 1 zákona č. 235/2004

Sb., o dani z přidané hodnoty v platném znění, nevedl řádně daňovou evidenci o příjmech a výdajích společnosti z podnikatelské činnosti, neboť její součástí byly fiktivní doklady o výdajích za uskutečněná plnění, které nechal zaúčtovat, a to

- *v účetním období roku 2013 dvanáct faktur vystavených jménem společnosti S., za zaměstnance na celkovou částku 2 064 000 Kč,*
- *v účetním období roku 2014 dvanáct faktur vystavených jménem společnosti S., za zaměstnance na celkovou částku 2 313 000 Kč,*
- *v účetním období roku 2015 šest faktur, vystavených jménem společnosti S., za zaměstnance na celkovou částku 1 160 000 Kč a šest faktur, vystavených jménem společnosti W., za zaměstnance a zhotovení kotce na celkovou částku 1 045 000 Kč,*

neboť podklady odpovídající vyčíslení těchto nákladů nevedl, což mělo za následek neprůkaznou daňovou evidenci, která tak nebyla odpovídajícím podkladem pro přiznání k dani z příjmu právnických osob a k dani z přidané hodnoty, podávaná společností G., v těchto zdaňovacích obdobích Finančnímu úřadu pro Ústecký kraj, která tak na základě fiktivních účetních dokladů o výdajích vykazovala nulovou daňovou povinnost a nárok na odpočet daně z přidané hodnoty, kdy na základě daňové kontroly takto doložené náklady na dosažení příjmů nebyly uznány a platebními výměry byly daně za tato zdaňovací období doměřeny.“

3. Za popsanou trestnou činnost byl podle § 254 odst. 1 trestního zákoníku obv. F. V. uložen trest odnětí svobody na tři měsíce s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu jednoho roku.
4. Právnické osobě G., byl uložen podle § 254 odst. 1 trestního zákoníku a § 16 odst. 1 z. t. o. p. o. trest zrušení právnické osoby.
5. Napadený rozsudek nabyl právní moci v prvním stupni ve vztahu k obv. F. V. dne 11. 10. 2019 a ve vztahu k právnické osobě G., dne 10. 10. 2019.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

6. Podle § 120 odst. 3 trestního řádu musí výrok, jímž se obžalovaný uznává vinným, nebo jímž se obžaloby zprošťuje, přesně označovat trestný čin, jehož se výrok týká, a to nejen zákonným pojmenováním a uvedením příslušného zákonného ustanovení, nýbrž i uvedením, zda jde o zločin nebo přečin, a místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby skutek nemohl být zaměněn s jiným, jakož i uvedením všech zákonných znaků včetně těch, které odůvodňují určitou trestní sazbu.
7. Ust. § 8 odst. 1 z. t. o. p. o. určuje, že „*Trestným činem spáchaným právnickou osobou je protiprávní čin spáchaný v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, jednal-li tak a) statutární orgán nebo člen statutárního orgánu, anebo jiná osoba ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, která je oprávněna jménem nebo za právnickou osobu jednat, b) osoba ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, která u této právnické osoby vykonává řídicí nebo kontrolní činnost, i když není osobou uvedenou v písmenu a), c) ten, kdo vykonává rozhodující vliv na řízení této právnické osoby, jestliže jeho jednání bylo alespoň jednou z podmínek vzniku následku zakládajícího trestní odpovědnost právnické osoby, nebo d) zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení (dále jen „zaměstnanec“) při plnění pracovních úkolů, i když není osobou uvedenou v písmenech a) až c), jestliže jí ho lze přičítat podle odstavce 2.“*
8. Podle § 8 odst. 2 z. t. o. p. o. lze právnické osobě přičítat spáchání trestného činu uvedeného v § 7, jestliže byl spáchán a) jednáním orgánů právnické osoby nebo osob uvedených

v odstavci 1 písm. a) až c), nebo b) zaměstnancem uvedeným v odstavci 1 písm. d) na podkladě rozhodnutí, schválení nebo pokynu orgánů právnické osoby nebo osob uvedených v odstavci 1 písm. a) až c) anebo proto, že orgány právnické osoby nebo osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) až c) neprovedly taková opatření, která měly provést podle jiného právního předpisu nebo která po nich lze spravedlivě požadovat, zejména neprovedly povinnou nebo potřebnou kontrolu nad činností zaměstnanců nebo jiných osob, jimž jsou nadřizeny, anebo neučinily nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení následků spáchaného trestného činu.

9. V § 31 odst. 2 z. t. o. p. o. se uvádí, že ve společném řízení vedeném proti právnické a fyzické osobě se trestní odpovědnost právnické a fyzické osoby posuzuje samostatně.

Posouzení předmětné věci

10. Napadeným rozsudkem byl porušen zákon v neprospěch právnické osoby G., a to v ust. § 254 odst. 1 trestního zákoníku, § 120 odst. 3 trestního řádu a § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) z. t. o. p. o.
11. Konkrétně byl porušen zákon v napadené věci tak, že popis skutku v napadeném rozsudku a taktéž v podané obžalobě je v rozporu s ust. § 120 odst. 3 trestního řádu, neboť vyjadřuje pouze jednání obv. F. V., nikoli však právnické osoby G. Obzvláště v něm absentuje popis jednání, jehož se měla dopustit tato obviněná právnická osoba. Skutková věta napadeného rozsudku tedy ve vztahu k právnické osobě G., neobsahuje všechny relevantní okolnosti z hlediska použité právní kvalifikace. Toto pochybení je zároveň porušením práva obviněného na spravedlivý proces garantovaného v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. S ohledem na zmíněné nedostatky existuje rovněž pochybnost, zda napadený rozsudek tvoří překážku věci rozsouzené ve smyslu § 11 odst. 1 písm. h) trestního řádu, a to ve vztahu k posouzení případného trestního stíhání stejné právnické osoby pro týž skutek.
12. Ve výroku napadeného není rovněž vyjádřena přičitatelnost ve smyslu § 8 odst. 1, 2 z. t. o. p. o. Soud v zásadě opomněl popsat jednání obviněné právnické osoby, v němž je spatřován trestný čin. Zcela nedostatečně, pouze v tzv. právní větě, uzavřel, že: „*Právnická osoba G., jednáním statutárního orgánu právnické osoby v rámci její činnosti a v jejím zájmu v jiných dokladech, sloužících k přehledu o stavu hospodaření a majetku a k jejich kontrole, uvedla nepravdivé údaje a ohrozila tak včasné a řádné vyměření daně.*“ Na přičitatelnost je tak v zásadě jen odkázáno, a to formou pouhé citace ust. § 7 a § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) z. t. o. p. o. Skutečnosti významné z hlediska přičitatelnosti nevyplývají ani z odůvodnění napadeného rozsudku, jež obsahuje opět jen stručný odkaz na § 7, § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) z. t. o. p. o.

Judikaturní význam napadeného rozhodnutí

13. Napadený rozsudek má judikaturní význam co do posuzování zákonnosti rozhodnutí v trestních věcech, v nichž je vedeno společné řízení proti právnickým a fyzickým osobám. Významné je zejména to, že jde o případ, kdy osobou, která za právnickou osobu jednala, a tedy druhým obviněným, je jediný jednatel a společník obviněné právnické osoby.

Návrh

14. Se zřetelem na výše uvedené skutečnosti **navrhují**, aby Nejvyšší soud:

- 1) podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 15. 8. 2019, sp. zn. 1 T 2/2019, byl porušen zákon v neprospěch obviněné právnické osoby G., v ust. § 254 odst. 1 trestního zákoníku, § 120 odst. 3 trestního řádu a § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) z. t. o. p. o.;
- 2) napadený rozsudek v části týkající se právnické osoby G., jakož i všechna další rozhodnutí na něj obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž dojde jeho zrušením, pozbydou podkladu, s odkazem na ust. § 269 odst. 2 trestního řádu zrušil
- 3) a okresnímu soudu na podkladě ust. § 270 odst. 1 trestního řádu přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.